

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skarg M. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawach o sygn. VIII AKa 292/23, VIII AKz 229/23, VIII AKz 61/23, II AKz 892/23, po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 czerwca 2024 r.

na podstawie art. 41 § 1 i art. 41 § 2 k.p.k. oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 9 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki oraz art. 616 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 623 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki:

- 1. pozostawia bez rozpoznania wnioszek M.W. o wyłączenie sędziów;**
- 2. odrzuca skargi;**
- 3. zwalnia M.W. od obowiązku uiszczenia opłaty od skarg na przewlekłość postępowania.**

UZASADNIENIE

M. W. (dalej: „skarżący”) wniósł do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Warszawie pięć skarg na przewlekłość postępowania. Wszystkie skargi zostały nadane listami poleconymi w dniu 20 marca 2024 r.

Pierwsza z wniesionych skarg dotyczy postępowania o sygn. VIII AKa 292/23. W skardze tej skarżący wniósł o zasądzenie 10 000 zł oraz o zwolnienie od opłaty od skargi. Wskazał on, że dotyczy ona bezterminowego odroczenia rozprawy, zaś sąd: „...dysponuje pełnym wachlarzem możliwości, aby prowadzić postępowanie.”

Druga z wniesionych skarg dotyczy postępowania o sygn. VIII AKa 292/23. W skardze tej skarżący wniósł o zasądzenie 10 000 zł oraz o zwolnienie od opłaty od skargi. Wskazał on, że dotyczy ona naruszenia przez Sąd Apelacyjny przepisów o wyznaczeniu terminu rozprawy. Skarżący podniósł: „W dniu 20 lipca do Sądu Apelacyjnego wpłynęły akta sprawy V K 204/22 z S.O. Sąd Apelacyjny powinien niezwłocznie wyznaczyć termin rozprawy. Termin powinien być wyznaczony w ciągu 40 dni. Sąd Apelacyjny zwlekał z wyznaczeniem terminu pięć miesięcy.”

Trzecia z wniesionych skarg dotyczy postępowania o sygn. VIII AKz 229/23. W skardze tej skarżący wniósł o zasądzenie 10 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz o zwolnienie od opłaty od skargi. Wskazał on, że dotyczy ona: „Rozpatrzenia zażalenia na areszt który został przedłużony 18 grudnia 2023 r., a zażalenie odbyło się 7 lutego 2024 r.”

Czwarta z wniesionych skarg dotyczy postępowania o sygn. VIII AKz 61/23. W skardze tej skarżący wniósł o zasądzenie 10 000 zł oraz o zwolnienie od opłaty od skargi. Wskazał on, że dotyczy ona rozpatrzenia zażalenia w ciągu 21 dni. Skarżący wskazał: „W przedmiotowej sprawie areszt został przedłużony 15 września Sąd uchybił obowiązkowi rozpatrzenia zażalenia w 21 dni.” I dalej „Zażalenie zostało rozpatrzone 15 listopada 2023.”

Piąta z wniesionych skarg dotyczy postępowania o sygn. II AKz 892/23. W skardze tej skarżący wniósł o zasądzenie 10 000 zł oraz o zwolnienie od opłaty od skargi. Wskazał on, że dotyczy ona rozpatrzenia zażalenia na areszt,

który wynosi 21 dni. Skarżący wskazał: „Areszt został przedłużony 22 czerwca 2023 r. zażalenie wpłynęło w pierwszych dniach lipca a Sąd Rozpatrzył je 15 września.”

Jednocześnie skarżący wniósł o wyłączenie z postępowań skargowych dot. sygn. VIII AKa 292/23 sędziów, którzy otrzymali nominację Sędziowską przez „t.z.w. NEO.KRS”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie: „z postępowań skargowych dot. sygn. VIII AKa 292/23 sędziów, którzy otrzymali nominację Sędziowską przez „t.z.w. NEO.KRS” został złożony do przedmiotowej skargi, jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu ze skargi na przewlekłość postępowania.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k., Sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Stosownie do art. 41 § 2 k.p.k. wniosek o wyłączenie sędziego, zgłoszony na podstawie § 1 po rozpoczęciu przewodu sądowego, pozostawia się bez rozpoznania, chyba że przyczyna wyłączenia powstała lub stała się stronie wiadoma dopiero po rozpoczęciu przewodu.

Należy zatem wskazać, że art. 41 § 1 k.p.k. dotyczy wniosku o wyłączenie tylko indywidualnie wskazanego sędziego lub wszystkich indywidualnie wskazanych sędziów danego sądu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 listopada 2003 r., V KO 50/03). Wniosek skarżącego nie zawiera imiennie wskazanego sędziego lub sędziów sądu który ma rozpoznawać przedmiotową skargę. Stwierdzenie [sędziów, którzy otrzymali nominację Sędziowską przez „t.z.w. NEO.KRS”] nie wypełnia dyspozycji art. 41 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać, iż wniosek o wyłączenie sędziów winien zostać pozostawiony bez rozpoznania. U podstaw takiego rozstrzygnięcia legło przekonanie, że skoro art. 41 § 2 w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. pozwalają na pozostawienie wniosku bez rozpoznania w sytuacji wniosku

spóźnionego, to tym bardziej dają one możliwość podjęcia tego rodzaju decyzji w przypadku, gdy złożony wniosek pozostaje wadliwy ze względu na niewskazanie imiennie żadnego z sędziów.

Zajmując powyższe stanowisko, godzi się przypomnieć, że pogląd o konieczności pozostawienia bez rozpoznania tak ukształtowanego wniosku znajduje oparcie w utrwalonym już orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 27 listopada 2003 r., V KO 50/03; 27 grudnia 2022 r., I Zo 68/22).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W ocenie Sądu Najwyższego wniesione w niniejszym postępowaniu skargi na przewlekłość postępowania nie spełniają wymagań formalnych.

W rozpoznawanej sprawie wszystkie pięć skarg wniesione przez skarżącego na przewlekłość postępowań w oznaczonych sprawach nie zawierają żądań stwierdzenia przewlekłości postępowania, które to jest obligatoryjnym elementem skargi na przewlekłość postępowania (art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o skardze na przewlekłość). W każdej z wniesionych skarg skarżący ograniczył się tylko

do żądania zasądzenia dla niego kwoty 10 000 zł oraz zwolnienia go od opłaty od skarg i podał czego one dotyczą.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o skardze na przewlekłość odrzucił skargi.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 616 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 623 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[SOP]

[ał]